

[Forsvarsministeren]

til EF's regler om statslige udbud. De uafklarede problemer og den vigende omsætning samt forventningen om reduktioner i forsvarsbudgetterne i 1990'erne maner til forsigtighed med hensyn til en privatisering af Statens Konfektion. I den forbindelse kan jeg oplyse, at regeringen ikke har nogen intentioner om at øge virksomhedens omsætning ved at tvinge statsinstitutioner til at foretage indkøb af konfektionsvarer hos Statens Konfektion.

I tilknytning til beslutningsforslagets pkt. 6, hvori omtales Statsministeriets skrivelse af 11. november 1932 vedrørende indkøb af klædevarer, kan jeg i den forbindelse oplyse, at der snarere er tale om en henstilling end om et påbud om indkøb af klædevarer. Det er derfor næppe nødvendigt at ophæve skrivelsen, der ikke efterleves i praksis. Men skulle det vise sig, at nogle af statens konfektionskunder føler sig forpligtede til at købe hos Statens Konfektion, er jeg naturligvis indstillet på formelt at præcisere, at en sådan pligt ikke foreligger.

Det er på den anførte baggrund, jeg drøfter en eventuelt ændret selskabsform med partierne bag forsvarsforliget. Det er mit håb, at der kan findes en løsning, der giver Statens Konfektion friere forhold, men samtidig sikrer staten leverancer til fornuftige priser. Disse drøftelser er endnu ikke afsluttet. Såfremt vi i fællesskab finder en hensigtsmæssig løsning, vil sagen blive forelagt Finansudvalget.

Regeringen kan på dette grundlag ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Trøjborg (S):

Som bekendt er Statens Konfektion en del af aftalen om forsvarsordningen 1989-1991, som nu, forstår jeg, kan forlænges med 1 år. Det er i aftalen bestemt, at forligspartierne kan tage stilling til en eventuelt ændret selskabsdrift af Statens Konfektion.

Socialdemokratiet kan på den baggrund afvise Fremskridtspartiets forslag om en privatisering af virksomheden.

Lad mig imidlertid føje til, at Socialdemokratiet, som det formentlig er ordførerne bekendt, ikke har noget ønske om privatisering for privatiseringens egen skyld. På baggrund af en analyse af Statens Konfektion, udarbejdet af Den Danske Bank, kan man sige, at virksomheden i dag på mange områder kan sammenlignes med en tilsvarende privat virksomhed og i øv-

rigt er en moderne produktionsvirksomhed, der leverer produkter af høj kvalitet og med høj service.

Naturligvis må det tilføjes, at forretningsområdet er meget specialiseret og domineret af produkter til forsvaret, der er den helt dominerende kunde. Derfor er der i analysen intet belæg for, at det er velovervejende at privatisere Statens Konfektion efter den model, forslagsstillerne forestiller sig. Derimod anbefaler analysen, at Statens Konfektion omdannes til et selskab ejet helt eller delvis af staten. En forudsætning for en vellykket egentlig selskabsdannelse vil være, om der kan indgås langtidskontrakter mellem virksomheden og forsvaret, og det kan der ikke fra forsvarets side, hvis aktiekapitalen helt eller delvis sælges; i så fald skal staten foretage EF-udbud vedrørende sit indkøb af uniformer.

Vi har tidligere fra Socialdemokratiets side tilkendegivet at ville deltage i en omdannelse til et 100 pct. statsejet aktieselskab med den begrundelse, at det medfører mulighed for en ledelsesform med flere frihedsgrader til at drive handels- og industrivirksomhed, naturligvis under den forudsætning, at et nyt selskab sikres den nødvendige økonomiske styrke til at kunne videreføres på et sundt forretningsmæssigt grundlag.

Ligeledes vil vi vedstå de overenskomstmæssige forpligtelser, bl.a. i forhold til tidligere indgåede pensionsforpligtelser, som er gældende.

Vi er naturligvis parate til at fortsætte drøftelserne vedrørende Statens Konfektion i kredsen af forsvarsforligspartier.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg skal ikke anstille mange betragtninger om forslaget, da jeg kan tilslutte mig det, som ministeren for et øjeblik siden sagde.

Det er selvfølgelig ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti har sympati for intentionerne i Fremskridtspartiets forslag. Privatisering er en konservativ mærkesag, og det vil det fortsat være.

Men vi har også andre mærkesager, og en af de afgørende mærkesager er selvfølgelig, at et forlig skal holdes, og at det skal holdes ubetinget og 100 pct. Og netop forholdene vedrørende Statens Konfektion er jo forligsstof, og det vil det være i hvert fald de næste 21 måneder.